

РЕШЕНИЕ

№ 1388

гр. София, 06.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 05.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **9074** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на В. Т. В. (в лично качество съгласно уточняваща молба от 13.10.2013г) срещу Решение СО-РД 09- ЗДОИ 142/ 28.08.2013г с което се отказва предоставяне на достъп до обществена информация по т. I, т. II.1, т. II.2, т. II.3 от заявлението вх. № СО 94-ЗДОИ-251/ 5.08.2013г .

В жалбата се твърди, че изричният отказ по т. I, т. II.1, т. II.2, т. II.3 от заявлението за достъп до обществена информация е незаконосъобразен, тъй като не е следвало да се иска съгласие на третите лица, както и че е налице надделяващ обществен интерес. В с.з. чрез процесуалния си представител излага допълнителни аргументи , че чл.17 от ЗДОИ е специален по отношение чл.31 от ЗДОИ въз основа на който текст е искано съгласие на третото лице. Моли да се отмени отказа. Претендира разноски.

Ответникът – Секретаря на Столична община чрез процесуалния си представител в писмено становище по делото и в с.з.оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли.

СГП, редовно призовани не вземат становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № СО 94-ЗДОИ-251/ 5.08.2013г. в т. I, т. II.1, т. II.2, т. II.3 жалбоподателят е поискал от Кмета на СО да му бъде предоставена информация както следва:

I. Да му предостави достъп на място за преглед на пълния обем документация по

случая с Договор № РД-565-6/10.05.2006г., сключен между Областната администрация на област С.-град и Столичната община за съвместно ползване, и произтеклите от него документи, засягащи територията на езерото „А.“, част от резервата на парк „Б. градина“.

П. Да му предостави на посочения адрес копия на хартиен носител от следните документи за територията на езерото „А.“:

1. Договор № РД-565-6/10.05.2006г., сключен между Областната администрация на област С.-град и Столичната община за съвместно ползване;

2. Документи от проведен конкурс за избор на фирма, която да възстанови езерото и да го стопанисва за срока на Договора по т. 1;

3. Договор за възстановяване и експлоатация на езерото, сключен между СО и [фирма] и анексите към него.

По повод постъпилото заявление, и предвид, че поисканата информация по посочените по-горе точки касае трето лице, с писмо изх. № СО 94 ЗДОИ 251/3/13.08.2013г до представителя на третото лице Я. Карра, страна по сключения със СО договор № 565-6 от 10.05.2006г, секретарят на СО на осн. чл. 31 ал.2 от ЗДОИ е поискал в двуседмичен срок неговото съгласие за предоставянето ѝ (л.34 от делото).

В дадения двуседмичен срок не е постъпило становище от третото лице и е издадено оспореното Решение СО-РД 09- ЗДОИ 142/ 28.08.2013г с което се отказва предоставяне на достъп до обществена информация по т. I, т. II.1, т. II.2, т. II.3 от заявлението вх. № СО 94-ЗДОИ-251/ 5.08.2013г . Административният орган се е мотивирал, като е посочил, че с предоставяне на исканата информация се засягат интересите на трето лице [фирма], което не е изразило своето становище за предоставяне на исканата информация.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му предоставени със Заповед № РД-09-117 от 20.02.2012г., изменена със Заповед № РД 09-276/ 27.04.2012г на Кмета на СО и Заповед за заместване РД 15-6364/ 21.08.2013г на кмета на СО (л.37) и в предвидената от чл. 59 АПК и чл. 38 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република Б. има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Разпоредбата на чл. 3 от ЗДОИ определя кръга на субектите, задължени по този закон да осигуряват достъп до обществена информация. В този кръг са органите на местното самоуправление в Република Б., които създават и съхраняват такава информация. В конкретният случай се иска достъп до обществена информация от Кмета на СО, който безспорно и по арг. от чл.38 ал.1 от ЗМСМА е орган на изпълнителната власт в общината и е задължен субект по силата на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Основанията за отказ за предоставяне на обществена информация са уредени с разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, като в конкретната хипотеза административният орган без да е цитирал изрично текста на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ се е аргументирал с него като е изложил факти относими към посочената правна норма и се е мотивирал

с липсата на съгласие (становище) на третото лице [фирма] да се предостави исканата информация.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Според чл. 28, ал. 1 и ал. 2, ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране и в този срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Тази е единствената призната от закона възможност - решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и писмено уведомяване на молителя за това решение. В случая сме изправени пред втората хипотеза. На жалбоподателя е отказано да получи достъп до исканата в т. I, т. II.1, т. II.2, т. III.3 от заявлението вх. № СО 94-ЗДОИ-251/ 5.08.2013г. информация. Съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ основание за отказ за предоставяне на обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Безспорно е, че исканата информация е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Административният орган обаче, неправилно приема, че несъгласието на засегнатото лице, и по точно липсата на становище от него да се предостави информацията е достатъчно основание за да постанови отказ. Този извод е в противоречие с разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, според която при отказ на засегнатото лице, органът следва да предостави информацията в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице и в противоречие с условието за надделяващ обществен интерес, предвидено в нормата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Анализът на последната норма налага извода, че липсата на съгласие на засегнатото лице за предоставяне на информация не е абсолютно и достатъчно основание за отказ да се предостави достъп до исканите сведения, а зависи и от отсъствието на надделяващ обществен интерес. В случая с оглед характера на исканата информация следва да се приеме, че независимо от липсата на становище на засегнатото лице исканата обществена информация следва да бъде предоставена при наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, тъй като чрез предоставянето на исканите сведения ще се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект. Този извод следва и от разпоредбата на § 1, т. 5, б. "е" от ДР на ЗДОИ, която въвежда презумпция на наличие на обществен интерес, когато сведенията и данните са свързани със стопанската дейност и засягат условията, правата, задълженията, санкциите, сроковете, определени в договор, по които едната страна, както в случая, е задължен субект по чл. 3 от закона. (В. Р 1623 от 4.02.2013г по адм.д. 2710/ 2012г на ВАС)

Няма спор по фактите, че страни по цитирания в т. I, т. II.1, т. II.2, т. III.3 от заявлението вх. № СО 94-ЗДОИ-251/ 5.08.2013г . договор № РД 565-6/ 10.05.2006г са СО и третото лице [фирма]. Ето защо, налице са условията за действие на законовата презумпция, въведена с § 1, т. 5, б. "е" от ДР на закона, че до доказване на противното, е налице "надделяващ обществен интерес". Последното е обусловено от обстоятелството, че

исканата информация "е свързана със страните, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3 ".При положение , че Столична община като страна по договора информацията относно който се иска е именно такъв субект, а законът въвежда оборима презумпция за наличен надделяващ интерес , кметът на СО, съответно оправомощено от него лице са били длъжни да предоставят информацията по т. I, т. II.1, т. II.2, т. II.3 от заявлението или да установят липса на надделяващ обществен интерес. Видно от текста на обжалваното решение, в него липсва позоваване на доказателства и не са изложени доводи, установяващи липсата на "надделяващ обществен интерес". Само при доказана липса на такъв, може да намери приложение чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, съгласно който липсата на изрично писмено съгласие от страна на третото лице, чиито интереси ще бъдат засегнати от предоставянето на достъп до исканата обществена информация пречи предоставянето ѝ. В противен случай и на основание чл. 31, ал. 5, пр. 2 от ЗДОИ, съгласието на третото лице не е необходимо, а информацията е дължима (виж Р № 13492 ОТ 29.10.2012 Г. ПО АДМ. Д. № 15594/2011 Г., V ОТД. НА ВАС и др.). По силата на необорената законова презумпция на § 1, т. 5, б. " е" от ДР на ЗДОИ съдът приема, че е налице надделяващ обществен интерес, изключващ отказа на секретаря на СО от достъп до исканата информация.

Безспорно исканата информация е от естество, очевидно имащо за цел повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от закона, между които е и СО (по см на § 1 т.6 от ДР на ЗДОИ). Не са налице никакви доказателства или данни за засягане на интерес на правоимащи по смисъла на т. 5, който да има превес над обществения и целта на този закон. Поради това, не е било налице основание за отказ, то е следвало да предостави исканата информация.

Предвид изложеното и като извърши проверка на основание чл. 168, ал. 1 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма; при издаването на решението не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, но обжалвания административен акт е постановен в несъответствие с материалноправни разпоредби и целта на закона. На основание чл. 41, ал. 1 ЗДОИ, отказът следва да бъде отменен, а ответникът - задължен да представи исканата обществена информация.

Предвид изложеното съдът намира жалбата за основателна, поради което отказът на административния орган да предостави исканата информация по т. I, т. II.1, т. II.2, т. II.3 от заявлението вх. № СО 94-ЗДОИ-251/ 5.08.2013г. следва да бъде отменен.

Относно разноските:

Предвид крайния изход на спора основателно е искането на жалбоподателя за присъждане на направени разноси в размер на 10 лева., представляващи д.т. Няма доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 172, ал. 2 вр. с ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение СО-РД 09- ЗДОИ 142/ 28.08.2013г на секретаря на СО с което се отказва предоставяне на достъп до обществена информация по т. I, т. II.1, т. II.2, т. II.3 от заявлението вх. № СО 94-ЗДОИ-251/ 5.08.2013г .

ЗАДЪЛЖАВА ответника - секретар на Столична община да предостави на В. Т. В.

достъп до обществена информация, поискана в т. I, т. II.1, т. II.2, т. II.3 от заявлението вх. № СО 94-ЗДОИ-251/ 5.08.2013г .

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Т. В. сумата от 10 лева, представляващи разноски по делото - платена държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано и/или протестирано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: